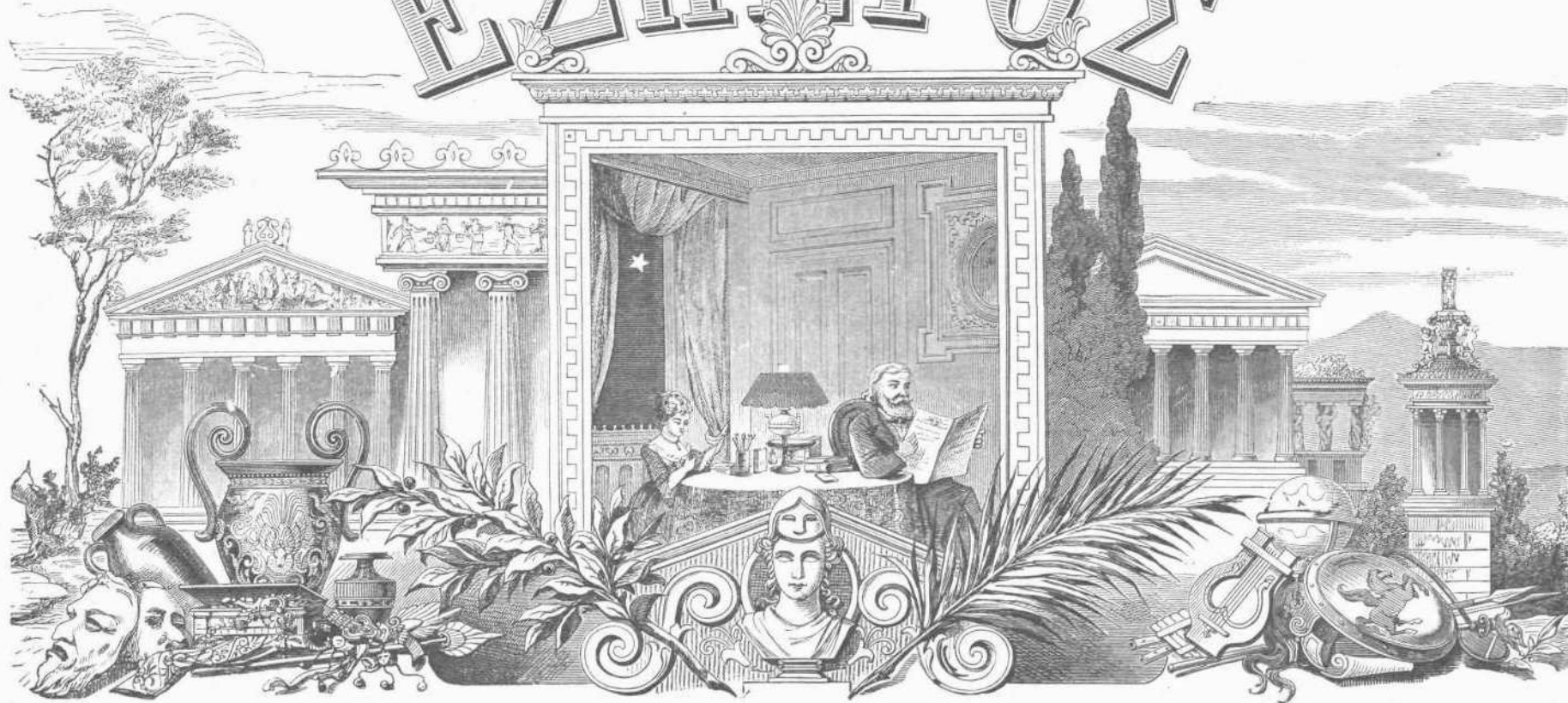

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Γ΄.

Εκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27.
ἐκάστου μηνός.

✠ Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 15 27 Σεπτεμβρίου 1883 ✠

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

Ἄρ. 58.

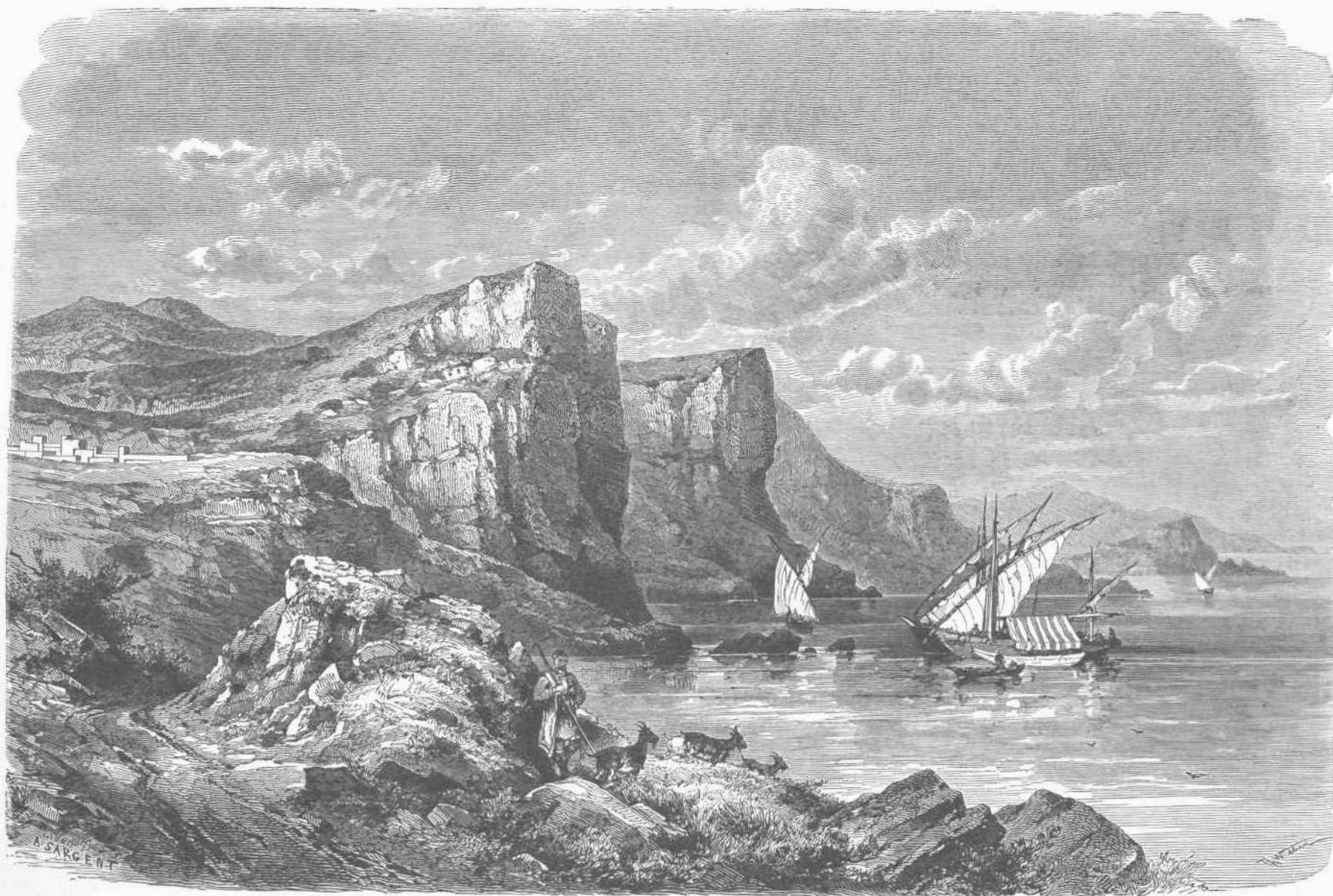
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ τῆσος Σκόπελος. — Ἐπιγραφή Εὐγ. τοῦ Βουλγάρου. — Ἡ ε΄ Σύνοδος τῶν Γερμανῶν συγγραφέων ἐν Δαρυστάτῃ. — Ἰβάν Τοργένιεφ. — Μίλτωρος Ἀπολεσθεῖς Παράδεισος (συνέχεια). — Ἡ ἐν Ἀμστελδαμῶ ἔκθεσις. — Εἰκότες τέσσαρες ἐκ τῆς ἐν Ἀμστελδαμῶ ἔκθεσεως. — Ὀδηγὸς τῆς Παλαιστίνης (συνέχεια). — Ἐκ

τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἰβάν Τοργένιεφ. — Διάφορα. — Γραμματοικεῖαι. — Αἰτήματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ τῆσος Σκόπελος. — Ἰβάν Τοργένιεφ. — Ἡ πόλις Δαρυστάτῃ. — Ἐκ τῆς ἐν Ἀμστελδαμῶ ἔκθεσεως εἰκότες τέσσαρες. — Ὁ φύλαξ τῆς ἀκτῆς.

Η ΝΗΣΟΣ ΣΚΟΠΕΛΟΣ.

Οί υποκρινόμενοι τὰ διάφορα τοῦ δράματος πρόσωπα ἠθοποιοί, ἀπὸ τοῦ Κρέοντος καὶ τῆς Ἀντιγόνης μέχρι τοῦ φύλακος καὶ τοῦ Αἰμῶνος, ἐξετέλεσαν τὸ μέρος αὐτῶν μετ' ἀπαραιτήτου ἐπιτυχίας, αἱ δὲ σαηνογραφίαι ἦσαν ἀληθῆ ἀριστουργήματα. "Ἐρωτῶ ἑμαυτὸν, μοὶ εἶπεν ἐν τῷ θεάτρῳ εἰς τῶν παρακλιθέντων, ἂν αὐτοὶ οἱ κίονες, αἱ θαμίαιες, αἱ θύραι, ἡ θυμέλη, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κρέοντος, ἂν ὅλα ταῦτα ἦναι θεατρικαὶ διαγραφαὶ ἢ ἂν ἦναι πράγματα ἐκ μαρμάρου. Τόσον καλῶς ἡ τέχνη ἐμιμήθη τὴν φύσιν."

Τῇ 10ῃ τοῦ μηνὸς τὴν πρωίαν ἔλαθε χόραν δευτέρα συνεδρίασις, καθ' ἣν ὠμίλητος διὰ μακρῶν ὁ ἄνω μνημονευθεὶς ποιητὴς ROQUETTE περὶ τῶν χρόνων τῆς εὐαισθησίας καὶ τῶν περὶ εὐαισθησίας γραψάντων Γερμανῶν. Ἡ ὠμιλία αὕτη τοῦ ἐξόχου συγγραφέως, ζωηρὰ καὶ εὐτάραχος, ἐχειροκροτήθη πολὺ, πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν παρισταμένων Κυριῶν, εἰς ἃς κυρίως ἀπέβλεπεν. Μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐν σάματι καὶ δι' ἀμαζῶν ἐκδρομὴ εἰς τοὺς λόφους τοῦ Λουδοβίκου καὶ τῆς Μαρίας (Ludwigs- und Marienhöhe), τοποθεσίας μαγευτικῆς εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν. Τὸν λόφον τοῦ Λουδοβίκου παριστᾷ καὶ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν, ἐξ οὗ ἐκτυλίσσεται τὸ λαμπρὸν πανόραμα πρὸς τὴν πεδιάδα, ἐν ἣ καίται ἡ πόλις. Τὸ ἐσπέρας δὲ ἐδόθη μεγάλη μουσικὴ συναυλία ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ τῆς Ἐταιρίας, μεγαλοπρεπῶς διευπρεπισθείσα. Τὴν συναυλίαν παρηκολούθησε χορὸς, διαρκέσας μέχρι τῆς δευτέρας πρωϊνῆς ὥρας.

Τὴν τελευταίαν τέλος ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐγένετο πάλιν ἐκδρομὴ πρὸς τὴν γνωστὴν Bergstrasse, τὴν δικαίως κήπον τῆς Γερμανίας κληθεῖσαν. Ἡ ἐκδρομὴ ἐξετελέσθη ἐν μέρει μὲν δι' ἐκτάκτου σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας, δι' ἀμαζῶν καὶ πεζῶν. Ὁ ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτοῦ ἐπαύλει κατοικῶν πρίγκηψ Ἀλέξανδρος τῆς Ἑσθίας, ἀνὴρ φιλόμουσος εἰς ἄκρον, ἠθέλησε νὰ χαιρετίσῃ τοὺς διαβαίνοντας ξένους καὶ ἐδέχθη αὐτοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου του. Εἶναι δὲ τὸ μέγαρον τοῦτο ἐκεῖνο, ἔνθα διέμενον ἐκάστοτε κατὰ τὰς εἰς τὴν Ἑσπέρην ἀποδημίας του ὁ ἀειμνηστὸς αυτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος Β', ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶχε σύζυγον ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ τῆς Ἑσθίας οἴκου. Ἐν τῷ ἀρχαίῳ, μεσαιωνικῷ φρουρίῳ τῆς ὥραιας κομοπόλεως AUERBACH παρετέθη πλουσιώτατον γεῦμα, ὅπερ ἐπασφράγισε καταλλήλως τὰς τετραήμερους ἐορτάς. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐορτῶν ὁ καρπὸς διετηρήθη λαμπρότατος, καὶ ὁ ἥλιος ἐστίλθεν ὡς στίλβος συνήθως εἰς τὰς εὐδαίμονας τῆς μεσημβρίας χώρας.

Ἐκ τῶν παρευθεθέντων ποιητῶν καὶ συγγραφέων ἀναφέρω ἐνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους, οἵτινες πάντες, μετ' εὐχαριστήσεως τὸ λέγω, ἐμφοροῦνται ὑπὸ τῶν ἐνθερμοτέρων ὑπὲρ Ἑλλάδος συμπαθειῶν. Ἐπὶ κεφαλῆς ὄλων ὀφείλω νὰ μνησθῶ τοῦ ἀραιφνοῦς φιλέλληκος καθηγητοῦ κ. Αδούστου BOLTZ, ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἐορτάς μεθ' ὑπερφανείας ἐφόρει τὸν ἐσχάτως ἀπονεμηθέντα αὐτῷ χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ ἡμετέρου τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Παρευθεθῆσαν δὲ οἱ κκ. FRIEDRICH FRIEDRICH, δοκιμωτάτος συγγραφεὺς καὶ μυθιστοριογράφος, ὅστις εἶναι καὶ προϊστάμενος τῆς φιλολογικῆς Ἐταιρίας, ὁ ποιητὴς Αἰμύλιος RITTERSHAUS, ὁ ἐπιφυλλοδιογράφος Εὐγένιος SALINGER ἐκ Φραγκφούρτης, ὁ FASTENBATH ἐκ Κολωνίας, ἔξοχος γνώστης τῆς Ἰσπανικῆς φιλολογίας, ὁ διδάκτωρ HOPF ἐκ Βερολίνου, ὁ συντάκτης τῶν δύο γνωστῶν περιοδικῶν, τῆς Οἰκογενειακῆς Ἐφημερίδας καὶ τῆς Ἠθοῦς, ὁ δραματικὸς ποιητὴς Ἐδουάρδος MOHR, ὁ SCHERENBERG, ὁ δραματικὸς ποιητὴς LUBLINER ἐκ Βερολίνου, καὶ ἄλλοι πολλοί. Κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην συνεσφίχθησαν δεσμοὶ φιλίας, ἀντηλλάγησαν ἐπισκεπτήρια καὶ φωτογραφίαι καὶ ἐν γένει ἐγγέ-

IBAN ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ.
(Ἀποθ. τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1883.)

νοντο προσωπικαὶ γνωριμίαι, καλῶν ἀποτελεσμάτων πρόβλεποι.

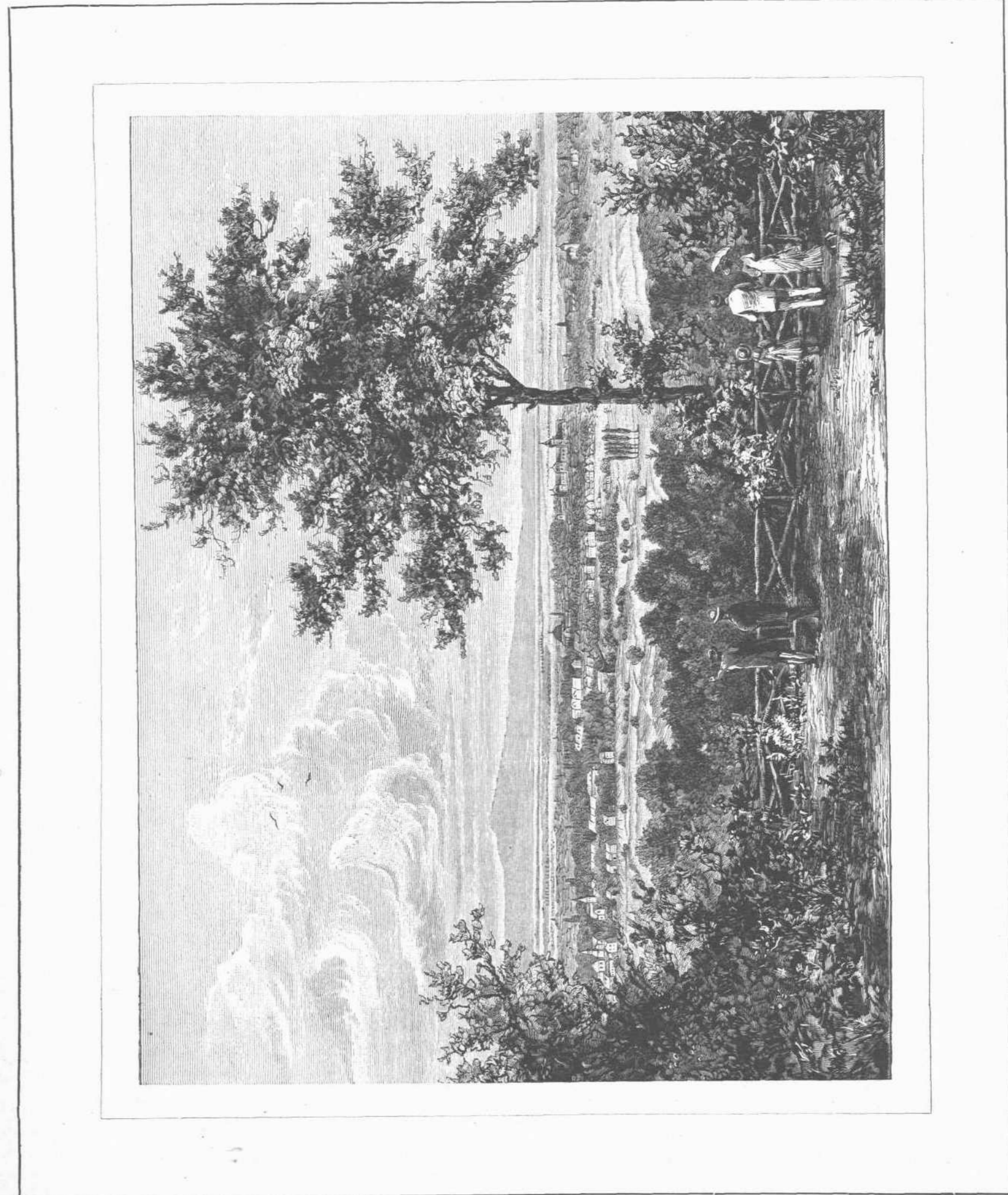
Μὴ λησμονώμεν ὅτι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ὁ τύπος μεγίστην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων διὰ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν μεταξὺ τῶν κορυφαίων ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν διανοητικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ. Εἶθε νὰ διοργανίζοντο καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι τοιαῦτα ἐορταί, τοιοῦτον εὐγενὴ ἔχουσαι σκοπὸν. Τὸ πρᾶγμα δὲν παρέχει πολλὰς τὰς δυσκολίας. Ἐπρεπε νὰ συστηθῆ φιλολογικὴ Ἐταιρία, περιλαβάνουσα ποιητάς, συγγραφεὶς καὶ ἐν γένει λογιούς, οἵτινες συνεργῶμενοι εἴτε κατ' ἑτοῦς ἢ κατὰ διετίαν ἐν τινι τῶν μεγάλων κέντρων, ἐν Ἀθήναις λ. χ., ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἐν Σμύρνῃ, ἠδύνατο νὰ κήμωσι τὴν προσωπικὴν γνωριμίαν καὶ ν' ἀνακοινώσιν ἀμοιβαίως τὰς ἀσέψεις αὐτῶν. Ἴσως δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἠδύνατο νὰ δοθῆ σπουδαία ὠθησις εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλολογίαν, ἥτις πολλῶν ἐτι χρήζει. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ τοιαῦτα παρ'

ἡμῖν συνεντεύξεις θὰ συνετέλουν τὰ μέγιστα εἰς παραγωγὴν συγγραφῶν ἐμβριθῶν, ὧν εἰσέτι στερούμεθα. Πρὸς δὲ ἐν τοιαύταις συνάδοις ἠδύνατο νὰ συσφιχθῶσι δεσμοὶ φιλίας καὶ συνεργασίας μεταξὺ συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν καὶ οὕτω θαυμητὸν νὰ θελιωθῆ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ θέσις τῶν ἀνδρῶν τῶν γραμμάτων, οἵτινες πολλὰκις ἐλλείπει μέσων ὀλικῶν ἀφίνουσαι ἀνεκδότα τὰ σπουδαία αὐτῶν ἔργα. I. Π.

IBAN ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ.

Τῇ γ'. Σεπτεμβρίου ἀπέβησεν ἐν Bougival παρὰ τοῦς Παρισίους ἐν ἡλικίᾳ 64 ἐτῶν ὁ διάσημος Ρώσος συγγραφεὺς Ἰβάν Τουργένιεφ. Ὁ Τουργένιεφ δὲν ἀνήκει μόνον τῇ Ρωσσίᾳ, ἀνήκει τῷ κόσμῳ ὅλῳ· διότι ὅπως ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ ἴστο κοσμοπολιτικῆ, οὕτω καὶ αἱ συγγραφαὶ αὐτοῦ ἀποτελοῦσι μέρος τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1818 ἐν τῇ πόλει Ὀριόλ καὶ διδάχθεις ἐκεῖ τὰ πρώτα μαθήματα, μετέθῃ ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ τῆς Πετρούπολεως, καὶ κατόπιν εἰς Βερολίνον, ἔπου καὶ ἀποπεράτωσε τὰς σπουδὰς του. Τῷ 1840 διορίσθη ὑπάλληλος παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ θέλων νὰ ἀνασχοληθῆ ἀποκλειστικῶς μετ' τὴν φιλολογίαν παρητήθη μετ' οὐ πολὺ τῆς θέσεως καὶ μετέθῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατόπιν διέμεινε πάλιν προσωρινῶς ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα εἰκόσιν ἔτη διήλθεν ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. Τὸ Baden-Baden καὶ οἱ Παρισίοι ἦσαν αἱ δύο προσφιλέστεραι αὐτοῦ διαμοναί. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1841 ἤρξατο ἤδη συγγράφειν, καὶ πρῶτον μὲν ἐξέδωκεν ἔργα ποιητικὰ, κατόπιν δὲ μυθιστορίας καὶ διηγήματα, κυρίως δὲ σχεδιογραφήματα, τὰ ὅποια κατέστησαν τὴν φήμην αὐτοῦ παγκόσμιον. Τὸ ἀριστοῦργημά του, τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτόν, θεωρεῖται καὶ δικαίως τὸ βιβλίον, τὸ ὅποσον φέρει τὸν τίτλον "Θηρευτοῦ ἀπομνημονεύματα", καὶ τὸ ὅποσον ἐδημοσιεύθη ἐν ἔτει 1852, μεταφρασθὲν ἀμέσως εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Ὅτι κυρίως καθιστᾷ τὸν Τουργένιεφ προσφιλεῖ οὐ μόνον τοῖς Ρώσοις, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, εἶναι ὅτι εἰργάσθη ἀνεκδότως ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας ἐν Ρωσσίᾳ. Πότῳ γὰρ δὲ νὰ ἴδῃ ἐκτελεσθῆν τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὁ νεκρὸς τοῦ Τουργένιεφ μετεκομίσθη εἰς Πετροῦπολιν, ἔνθα τῷ ἐγένετο κηδεῖα δημοτελεστάτη. Δικαίως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι μετ' τὸν θάνατον τοῦ Τουργένιεφ ἐξέλιπε καὶ ἕτερος ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ φιλολογικοῦ ὀρίζοντος. Ἡ σήμερον δημοσιευομένη αὐτοῦ εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ μιᾶς τῶν τελευταίων αὐτοῦ φωτογραφιῶν.

Σ. τ. Δ. Ἐκ τῆς ἀφελοῦς συγγραφῆς τοῦ Τουργένιεφ, ἣν δημοσιεύομεν, οἱ ἀναγνώσταί ἡμῶν θέλουσι κρίνει περὶ τοῦ γραφικοῦ ἔργου, τοῦ τόσον ἀπλοῦ καὶ ἐμβριθοῦς τοῦ μεγάλου τῶν Ρώσων μυθιστοριογράφου.

Η ΠΟΛΙΣ ΔΑΡΜΣΤΑΤΗ.
(Ἐκ τοῦ λόφου τοῦ Λουδοβίκου.)

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ.

Υπό 'Αλεξάνδρου Σ. Κάσδαγλη.

(Συνέχεια.)

BIBAION Δ'.

Ποῦ ἡ φυλάκτωρ ἐκείνη φωνή ἡ ἐξ ὕψους δοῦσα, Ἦν ὁ τῆν θεῖαν ἰδὼν Ἀποκάλυψιν ἤκουσε πότε.

Μέγα ἤχοςος εἰς τ' ἄνω αἰθέρος οὐράνια ὕψη, Ὅτι ἐκ δευτέρου ὁ Δράκων θλιθεὶς κ' ἤττειται κατὰ κράτος.

Μέγα θυμὸν εἰς τὰ στήθη του ἔχων κατ'ἔλθε φρονήτης, Ἴνα ἐκδικῆται ὅπως φρικτὴν κατ' ἀνθρώπων τελείη;

Ποῦ ἡ φωνὴ νῦν ἐκείνη, "Ὅσαι τοῖς τῆν γῆν κατοικοῦσαν!"

Ἄν οἱ ἡμέτεροι ἦδη προπότερος ἤσαν ταύτην, Ὅτε καίρις ἦτο εἶ, σαφὴς θὰ ἐνόουν ἀνάστασις,

Ὅτι ὁ κρότος τοῦτων πολέμοις ἦρχετο ἦδη, Ἴσως διέφερον δ' ὅπου αὐτοῦ τῆν δούλιαν ἐνέδραν·

Ὅτι τὸ πρῶτον παράφορος ὦν ὁ Σάταν ὑπὸ λύσσης, Ἦρῖν πειρασμὸς καὶ καθήγορος εἶτα τοῦ γένους ἀνθρώπων,

Ἦδη τὸ πρῶτον τὸν πῶδα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καταβίβει, Ἴνα αὐτοῦ τῆν ἀπολείπει, ἦν ἐν τῇ πρώτῃ ὑπέστη,

Μέγχι ἐκείνη, αὐτοῦ τῆν ποιήνθ' ἡ καλῶσα εἶτι, Ὅπως πληρώσῃ τριπλὴν κατ' ἀνάου ἀνθρώπου.

Καίτοι θρασὺς δὲ καὶ ἀτρομος ἦμα, χαρὰν οὐδεμίαν Ἦδη αἰσθάνεται ὅτι ταχὺς ἐπὶ γῆς εἶχε φθάσει·

Καὶ ἔχον οὐδὲν, μὲν δὲ θλίπων τῆν ὄψαν τοιούτου, Ἀρχεται ἦδη φρικτὴν τῆν θρασυταὶ ἀπέπειραν, ἦτις

Νῦν εἰς τὰ ἀπάρχατα οὐρα καὶ ἔσχατος ἵνα ἀνοίξῃ, Καίτοι ὡς κήρυκος ἐνδὸν αὐτοῦ στήθος αὐτοῦ μαυρομένη,

Ὅτι μηχανὴ καταχθόνιος δὲ καὶ ὅπως χωροῦσα Πλήττει αὐτὸν τρομερὰ ἐξεγείρουσα τοῦτου τὰς φρένας·

Φρικτὴ καὶ σκέυει ἀμφιβολοὶ ἦδη ταρσῶν μεγάλων, Τοῦτου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, μανίαν αὐτῷ προεξνοῦσαι.

Ἐνδὸν δ' αὐτοῦ ἐκ μεγάλῃ τῆς καρδίας ἐγείρει αἰ ἔμα Πᾶσα ἡ κλίμαξ, ὅτι ἐνὸς του τῆν κλίμαξ φέρει,

Ἄβη δὲ κλίμαξ αὐτοῦ μαυρομένη αὐτὸν περιβάλλει, Βῆμα μακρὰν τῆς κλίμαξος ἦδη ἀδύνατον ὄλωσ' Ἴνα ποιῆσῃ, ἀδύνατον ἵνα τῆν κλίμαξ φέρῃ,

Ὅτι ἐκαστοῦ νὰ ἐκφύγῃ ἀδύνατον εἶνε ἐπίσης· Καίτοι φρονὴ δὲ τῆν θεῖαν κολάσας, αὐτῆ ἐν τούτοις

Μένει εἰσαίει ἐνὸς ἐκαστοῦ, οὐδ' αὐτὸν καταλείπει, Ὅτι ἡ συνείδησις ἐνδὸν αὐτοῦ τῆν φρικτὴν ἀφωπνίζει

Ἦδη ἀπώγωναι, ἦτις ἡμέρη ἐν νύκτι θάβει, Φέρει δ' εἰς τούτου τὸν νοῦν ἀναμνήσσει σκληρὰς παραθέσεις.

Ἦδη πικρὸς συλλογίζεται τίς ποτε ἦτο, τίς εἶνε, Πόσον χαριέστερος πέμπρωται δὲ ἵνα γίνῃ ἐν τίλει·

Χείρηνος πράξις τελοῦμεναι χείρηνος φέρουν βασάνους, Ἀίγιος καὶ θλίψεως πλήρης τὸ ὄμμα αὐτοῦ περιβάγει,

Νῦν μὲν ὄρων τῆν Ἐδέμ, ἦτις τοῦτου τὰς ὕψεις ἐλάει, Ὅσπερ κάλλιπ' δ' εἰκὼν ἐπικεῖται ἐνώπιον τοῦτου,

Εἶτα δὲ τ' ὄμμα του φέρων πρὸς τ' ἄνω οὐράνια ὕψη, Βλέπει τὸν ἦλιον, ὅστις λαμπρὸς καὶ ἐξ ὕψους μεγίστου

Ἐρριπῆ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας, ζωῆς καὶ θερμότητος πληρείται,

Ἄνωθεν οὐ καθ' ἐκείτην καθέζεται ἠέριος ὡς ἀναξ, Ταῦτα τῇ μνήμῃ του φέρων μετ' ἄλλοις θαύματον λέγει·

"Σὺ δὲ ἐξ ὕψους τοσούτου τὰ πάντα σκοποῦν κ' ἐπιελέπων,

Ἄνω τῆς σῆς κεφαλῆς φέρων ἔφατον ὄξιν ὡς στέμμα, Ὅς ἀπ' αὐτοῦ τὸ μνηστῆρος σου κράτος τὸν ἄρτι πλοσθέντα

Κόσμον αὐτὸν ὡς θεὸς ἐπιελέπει, Σὺ ὅστις ὑπάρχεις Πάντων λαμπρότερος, ὅτι ἐνώπιον σου οἱ ἀστέρες

Κόσμου πάντες μετ' αἴδας τῆν λάμψαν αὐτὸν ἐλαττοῦτες·

Σὺ προσηφώνῃ, πλὴν οὐχὶ μετὰ φίλης φωνῆς καὶ καλῶς σε,

Ἦτις, ἵνα ὁπῶσον μισθὸς τὰς ἀκτῖνας σου εἴπω, Αἵτινες φέρουν τῇ μνήμῃ ἐμοῦ τῆν τραχέλιον θέσιν,

Ἦσπερ κατέπεσε ἐνδύοις ὑπερβῆν σου βασιλείου! Μέγχι τῆς ὄρας καθ' ἣν ἀλάζων καὶ φιλόδοξος πάθος

Μ' ἔρριψε κατὰ μακρὸν ἄνω καλῶς κατ' ἐκείνου Ὅτι εἰς οὐράνια ὕψη ἀνάστων ἀνείρητος εἶνε,

Ἀχ! διατῆ' ἐξ ἔμοῦ δὲν ἤξιον ταῦτατις καίνας, Ὅτι με ἐπὶ ἔλασον ἔρχων, μέγχι, λαμπρότερον πάντων,

Ἄβη δὲ πλεῖστα αὐτὸς ἐπ' ἐμοῦ θαυμάσιος ἀφθόνως Πῶποτε τοῦτου ἀνέφαρον ἵνα ἐπὶ ταπεινώσῃ·

Ἄσπερ κατ'ἔχοντα ἔφαιλον τοῦτην ἵνα ἔσαν ἑσπῆρα! Ὅτι τι ἦσαν θὰ ἤρουν" αὐτῷ, ὡς τοῦ οὐρανοῦ;

Πλάστη, Ἦ τὸ ὄρατιν μετ' ἐπαίνων τῆν ἄπειρον τοῦτου σοφίαν, Χάριτας νέμειν δ' αἶτι τῇ αὐτοῦ γενναύτητι ἔμα;

Ὅ ἀραμὲθ' ἀμειψί! πόσον ἄξιος σου ἦτο οὗτος! Πλὴν ἡ αὐτοῦ Ἀγαθότης ἀντὶ ἀμειψίς τῆν καίαν

Ἦγαγεν ἐνδὸν ἐμοῦ, ἡ δὲ ἔρχομαι θέσιν μου ἔμα Αἵτινος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει,

Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον· Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου

Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην· Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα

Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων· Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις

Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει, Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον·

Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει,

Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον· Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου

Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην· Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα

Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων· Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις

Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει, Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον·

Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει,

Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον· Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου

Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην· Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα

Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων· Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις

Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει, Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον·

Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει,

Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον· Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου

Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην· Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα

Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων· Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις

Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει, Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον·

Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει,

Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον· Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου

Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην· Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα

Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων· Ὅστω δὲ εἰς μίαν στήθην θὰ ἐξέφαιλον ἀνάστασις

Τ' ἄπειρον χρέος, ὃ πᾶσα καρδία εὐγνώμων ἀρείλει, Χρέος ἐμοῦ, συναχθὲς πληροῦμενον, πάντοτε μένον·

Ἀφρῶν δὲ ἄμα γενόμενος ὃν συναχθὲς παρ' ἐκείνου Ἄσχος ἐμοῦ ἐνοπίου: δεινὸν ὅτι εἶχον ἀθέτην·

Τότε δ' ἐσκέψην πὸς μίαν ἂν εἶναι ἀνάθεμ' ἐσθραῖδα Ἦθελον φθάσει εἰς ὕψος ἀπείρουτον ὑπερβῆν πάντων·

Πάντας τοὺς λόγους ἐκείνους, ὅποια δὲ εἶναι θαυμάσιος

Φέρον στανάτων ἑσθραῖδα, ἐνθὺ με λατρεύουσι πάντας Δόξῃ καὶ πάσῃ πομπῇ ἐπ' ὕψιστου καλῶτος ἠέριου,

Θέσιν ὕψιστον κατέγροντα, φέρουσα στέμμα καὶ σκήπτρον, Πλὴν δ' αὐτὰ τὰ προσόντα θαύματον, ναί, πεπρωμένα,

Πάντων δ' ὑπερταῦτον μένον ἐν θέσ' ἀλλήλοισις ὄντα· Ἄβη δ' ἡ γὰρ κ' ἤρουν ἦν εὐρίσκον φιλόδοξοι πάθοι!

Πλὴν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπερβῆν ἔλατις ματαιότης, Εἶτε ἐκ χάριτος ὅτι ἀνάκτων τῆν πρώτην μου θέσιν·

Πόσον ταχέως τὸ ὕψος ἐκείνου θὰ ἐφείρει πάλιν· Ἐνδὸν ἐμοῦ λογισμῶσι ὑπερβῆν φέρουσα, πόσον ταχέως

Ἄσχοι οἱ ὄρασι θὰ ἦσαν ὅσοι μὲν ὑποκλίθη ἀρκαίῃ Τούτοις ψευδὲς καθυπόταξις δὲ ἐπακούσων ἔμα·

Ὅτι ἡ πᾶσις θαύματον τοὺς λόγους ἐμοῦ δ' ἀνακάλει, Πάντας τοὺς ἄραους δ' ἐμοῦ θὰ ἡλάρω, ὅσοι εἶσι καὶ

πάντα Ἦθελον λάβ' ἀπ' ἐμοῦ ἐν στήθεσι θύοντες ἀνάστασις, Ὅτι γυνάτις φιλικῶς ὄλωσ' ἀδύνατον εἶνε

Ἰνα ποτὶ ἀνάθεμ' ἐκείν' ἐνθὺ τῶσιν ἐσθραῖδα Τραῦματα πρῶτον πλεῖστα εἰσέδωσαν μίσητος ἀσπρόνοου.

Ὅστω λοιπὸν μετανοίας ταῦτατις τὸ τέλος θὰ ἦτο Χαίρων πρὸς σέθεν ἐπαύσεως, χείρων δ' ἡ πᾶσις ἐκ τούτου.

Μάτην! καθότι πάλιν ἀρεθὰ θὰ ἐπλήρωσον τότε Παῖδων τὸν πόνον θρησκίαν ἀντὶ ἐπιλοπύου ὁδόνης.

Τοῦτο ὁ νῦν Τρωπὸς μου γινώσκεις καλῶς· ὅθεν οὗτος Πόρος ἀπέχ' ἔνθ' ἐμοῦ χροῖτῆτις εἰρήνην ἐπ' ἔσων

Τούτην ἔγω παρ' αὐτοῦ νὰ ζητήσω ἐπίσης ἀπέχω. Ὅθεν ἔλατις οὐδὲμία ὑπάρχει, καθότι ὁ Πλάστης

Ὅστω ἡμᾶς ἀρνηθείς, παντελῶς τ' οὐρανοῦ ἐξορίσας Ἐλάσει νῦν ἀπ' ἡμῶν τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ τούτην

Πάντα τὸν αἴρωσιν αὐτὸν ἐχρησίζουσιν ἵνα ἐσπῶσῃ· Νῦν δ' ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τούτοις ἀγάλλεται, ὅθεν,

Χαίρει ἐλατῆς, μετὰ σου δ' οἰοῦσθῆται φίλος ἐπίσης, Χαίρει συνείδησι! Ἐλεγχῆ, χαίρει, τὸν συνειδήσεως,

Πάν δ' ἐπὶ ἀπωλείῃ καλῶν, οὐδ' αὐτὸ ἀναμίαν, Σὺ, πονηρὸν, ἀργῶς μου νῦν εἶσι καὶ σὺ, τὸ καλὸν μου·

Κράτος ἐγὼ διὰ σου καὶ ἐξ ἔσου τοῦλάττωσιν, γὰρ Ὅμοιον, ναί, πρὸς τὸ κράτος τοῦ ἄνω κρατούμετος

μονάρχου· Μίσην δὲ σοῦ θαυμάσιος ἐγὼ ἐπὶ πλεῖστον μέρος

Ἦ τὸν ἡμέτερος μέρος τῆς γῆς, ἐν ὅλῃ δὲ χρόνῃ θέλει ὁ ἀνθρώπος τοῦτου γινώσκῃ καὶ σέματι: ὁ κῆρυκος!"

Ὅστω ἐνθὺ τοὺς ἀπέλιπας λόγους αὐτοῦ: ἐξοστῆσαι Ἐκαστον πάθος ἐκείν' αὐτοῦ τῆν μορφήν καὶ τῆν ὄψιν.

Τρεῖς δ' ἀλλοίωσις τὸ πρῶτον τοῦτου ὕψιστου ἔμα· Πρῶτον μηχανικὸν πάθος, κατόπι δὲ τούτου ὁ φθόνος,

Τρεῖς δὲ αἶψ' ἡ ἀπύρωσις τούτου τῆν ὄψιν ἠλλοῦσιν, Καίτοι αὐτοῦ τῆν μορφήν τὸ ὑπερόκεινον ὄρος κατέβη.

Ἄν δὲ τις ἐλάσει τούτων καλῶς, θὰ ἐνέει ἀμείως· Ὅτι οὐράνιον πνεῦμα δὲν ἦτο, ἀλλὰ τούτωντιν

Πάντας καὶ δόλους θαύματον· καθότι ἀγγέλιον οἱ νῦν Πάντες ἐλατῆρ' εἶσι παραχθὸν ἄπειρον παρομοῦτον·

Τούτου δὲ ἔσων οὗτος τῆν θέσιν αὐτοῦ ἐνοήσας Πάραυτα σύγγενον πᾶσιν καλῶσαι δὲ εἶσι γαλήνης·

Ἄριστος δόλου ἐργάτης καὶ δόλου αὐτὸς ἐπερῆτης, Πρῶτος αὐτὸς ὑπὸ στήθ' ἀγένητος δόλου μετ' ἔλατις,

Ἰνα θαύταιν καλῶν ὄμοι μὲ ἐκδικῆται κρότῃ, Πλὴν ἀρετὰ δὲν ἐπέτυγεν ἵν' ἀπατήσῃ ὡσαύτως·

Τ' ἔμα ἀγγέλι' Ὀδμήθ', ὅστις ἀπαξ αὐτὸν ἐνοήσας Πάραυτα τούτου κατόπι ἐτήρησεν ἀφρῶν ἔμα·

Ὅτι δ' αὐτὸν ἐπὶ ἄρασι Νιράτος ἰστέμενον εἶδε Πλεῖστον δεινὸν τῆν μορφήν ἡ ἐπ' ὄσον οὐράνιον πνεῦμα

Δύναται ἵνα προσόποιον ἀλλοῖσιν πάθη ταῦτατις, Τ' ἄρατις τούτου κινήματα, πᾶσα χείρων τὰ κινήσει,

Ἰγος δ' αὐτοῦ τ' ἀγάλιστον ἤρουν ἵνα σκοπέσῃ, Ὅτι ὁ δειρὸν ὑπέθετεν ὅτι κατὰ μῆκος εἶνε,

Ὅτι οὐδέτις νὰ ἰδῇ αὐτὸν δύναται ἦ νὰ σκοπέσῃ,

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.

Υπό Ι. Γ. Δ. Φωκυλίδου.

(Συνέχεια.)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ.

Ἡ τελευταία αὕτη, ἦτις τυγχάνει ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ἐνταύθα ἐλευθέρως τῶν Ὁρθοδόξων, Ἀρμενίων καὶ λοιπῶν προσκυνητῶν γίνεσθαι οὗτος.

Ἀπὸ τῆς πρωίας τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ἅπαντες οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῆν διατριβὴν ποιούμενοι προσκυνητῶν τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν φυλῶν ἐκτός τῶν Λατίνων*) συρρέουσι σωρηδὸν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἁγίου Τάφου περιμένοντες ὅπως ἀνοιχθῇ ἡ πόλη αὐτοῦ.**)

Μετὰ τινὰς ὥρας οἱ θωροραὶ ἀρικνουῦνται καὶ ἀνοίγουσι τὴν πόλιν· τότε δὲ πάντες ὄψοντες καὶ ὄσούμενοι εἰσέρχονται ἐνδὸν τοῦ Ναοῦ, ὅπως ἕκαστος καταλάβῃ θέσιν τινὰ. Πρὸ

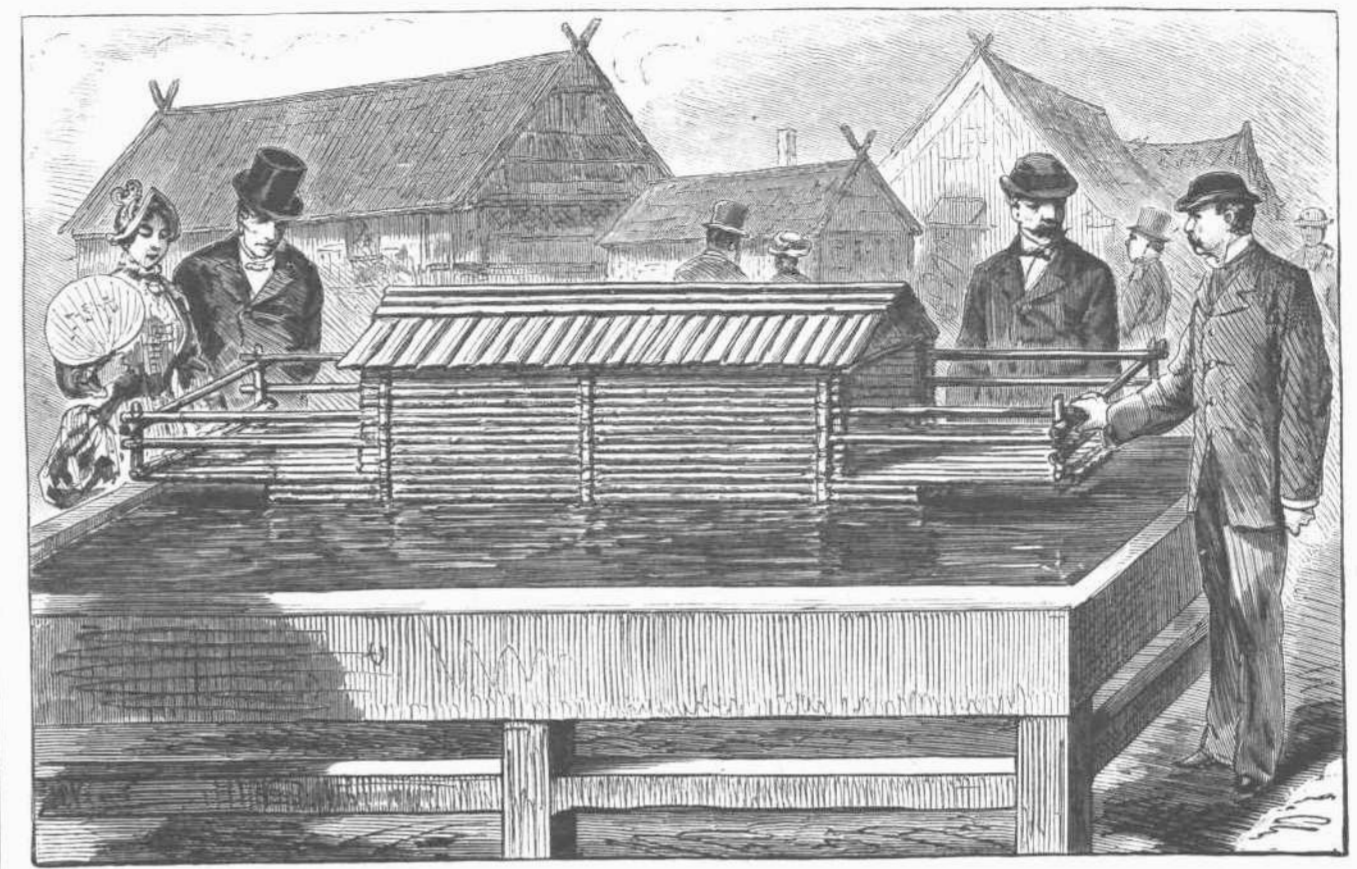

Α. ΤΟ ΜΟΣΧΟΚΑΡΤΟΝ.

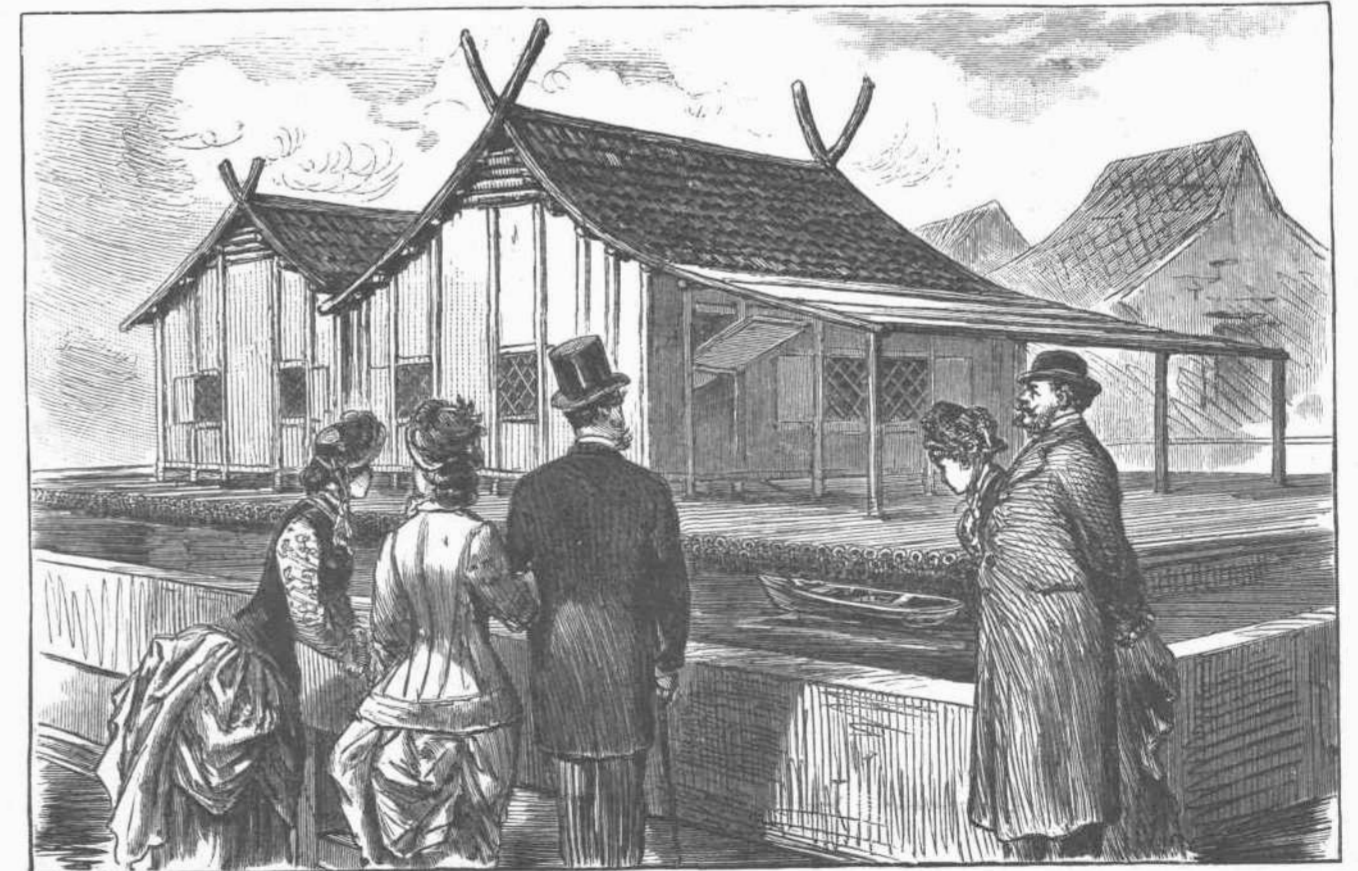

Β. ΔΑΪΑΚΑΙ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΣΤΕΡΔΑΜΩ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Γ. ΠΑΡΘΗ ΟΙΚΙΑ ΕΝ ΒΟΡΝΕΩ.

Δ. ΠΑΡΘΗ ΟΙΚΙΑ ΕΝ ΣΟΥΜΑΤΡΑ.

μην πριν τὰ γλυκά, καὶ γραῖα μαγεύρισα εἶχε τὴν ἐντολὴν δεκάκις τῆς ἡμέρας νὰ τῆ προσφέρει ἐπὶ μικρὰς κινεζικῆς παροφίδος ποτὲ μὲν ῥοδόζάχαρον, ἄλλοτε μελόπηξαν, καὶ ἄλλοτε ἄλλο τι γλυκίσμα.

Ἐφοβεῖτο πολὺ νὰ μὲν μόνη ἔνεκα τῶν φρικωδῶν ἀκίψων, αἵτινες καταλαμβάνουσι τὸν ἄνθρωπον, ὡσάκις εἶναι μόνος. Διὸ καὶ πάντοτε περιστοιχίζετο ὑπὸ παρασίτων, τοὺς ὁποίους παρεκίνηε πάντοτε ἐπιτακτικῶς νὰ ὀμιλῶσιν.

— Λέγετε! Διὰ τί δὲν ὀμιλεῖτε; Ἦ ὡς κάθαρθε ἐδῶ ὡς νὰ ἐπρόκειτο μόνον νὰ θ... μάνητε τὰς ἑδρας σας.

Καὶ οἱ παρᾶσαι ἤρχιζον νὰ ὀμιλῶσι καὶ νὰ κελადῶσιν ὡς κανάρια πτηνά.

Φιλόδηρος ὡς ὁ σύζυγός της καὶ ἡ Μελανία Παύλοβνα προσήγγιστο πολὺ· ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς δι᾿σχυρίζετο, δὲν εἶχε μάθει ν' ἀναγνώσκη καλῶς τὰς προσευχάς, ἐπλήθυνον εὐσεβῆ γυναῖκα, τὴν χῆραν τοῦ νεωκόρου, ἧτις προσήγγιστο τὸσον ἡχαρίεντως. Καὶ πράγματι ἡ χῆρα τοῦ νεωκόρου τὸσον ἦτο ἐξηρακλιμένη εἰς τὸ προσεύχεσθαι ὥστε ἐπὶ ὄρας ὀλοκλήρους ἐξηκολούθει ἄνευ διακοπῆς — καὶ ἡ Μελανία Παύλοβνα ἠρῶατο αὐτῆς μετ' ἄκρας εὐλαθείας. Εἶχε δὲ πλησίον της καὶ ἄλλη χῆραν πτωχὴν, ἧτις τῆ διηγείτο ἐν καιρῷ νοκτὸς παραμύθια — ἀλλὰ μόνον παλαιὰ παραμύθια, ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα γνωρίζω ἤδη, ἔλεγον ἡ Μελανία Παύλοβνα, διότι τὰ νεώτερα παραμύθια δὲν εἶναι ἢ ψεῦδῃ.

Ἦτο ἐλαφρὰ, ἐνίοτε δὲ καὶ φιλόποτος, καὶ εἶχεν ἀλλοκότους ἐπινοήσεις. Τὸν νάνον Ἰανὸν ἀπεστρέφετο, καὶ τοῦτο διότι ἐφοβεῖτο μὴ ἡμέραν τινὰ ὁ νάνος τῆ εἶπη αἰφνης. "Δὲν ἤξεύρεις ποῖος εἰμαι; Εἶμαι ὁ πρίγκηψ Βουρβατινί! Πρέπει νὰ μὲ ὑπακούσῃς!" — καὶ ἐν τοιαύταις στιγμαῖς μεγαλογλῆσις ἐφοβεῖτο μὴ ὁ Ἰανὸς θέσῃ πῶρ εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡ Μελανία Παύλοβνα ἠμιλλᾶτο μετὰ τοῦ συζύγου της ὡς πρὸς τὴν γενναϊοσύνην, πλὴν οὐδέποτε εἶδεν χρήματα — διὰ νὰ μὴ κηλιδῶσῃ τὴν ὀραίαν λευκὴν χεῖρά της — ἀλλὰ ἐνώτια, βινόμακτρα, ἐνδύματα καὶ ταινίας· ἢ καὶ ἀπέστελλεν ἐκ τῆς τραπέζης της τεμάχια πλακούντος, ἢ ψητοῦ ἢ καὶ ποτῆριον οἴνου. Ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ἐξένιζε γραῖας γυναῖκας τοῦ χωρίου καὶ προσεκάλει αὐτάς ἐν χορῶσιν, ἐν ᾧ αὐτὴ ἐκτύπα τὸν χρόνον τῆς μουσικῆς καὶ ἐλάμβανε θέσεις χορευτικὰς.

Ἡ Τελεγὶν καλῶς ἐγνώριζεν ὅτι ἡ σύζυγός της ἐστερεῖτο πνεύματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ γάμου του προσποιεῖτο ὅτι ἐφοβεῖτο τὴν ὀρεῖαν αὐτῆς γλώσσαν· ὡσάκις δὲ αὐτὴ ἤρχιζε νὰ φλυαρῆ, ὕψονεν ὁ Τελεγὶν τὸν δεξιὸν τῆς χειρὸς του καὶ τῆ ἔλεγεν.

— ὦ! αὐτὴ ἡ γλώσσα ἢ κακὴ! Εἰς τὸν ἄλλον κόσμον θὰ τιμωρηθῆς· θὰ σοὶ τροπήρουν τὴν γλῶσσαν με πεπυρακτωμένην θελόνην.

Ἡ Μελανία Παύλοβνα οὐδόλως προσεβάλλετο ἐκ τῶν λόγων τούτων· τούναντιον ἠσθάνετο ὡς ἐνδύμαχόν τινα ἱκανοποίησιν καὶ τὸ θλέμμα της ἐφαίνετο ὅτι ἔλεγε· Παιῖα ἐγώ, ἐὰν ἦμαι εὐφυῆς;

Τὸν σύζυγόν της ἐλάτρευε καὶ καθ' ἕνα τὸν βίον της ὑπῆρξε τὸ ὑπόδειγμα συζυγικῆς πίστεως. Καὶ ἐν τούτοις καὶ αὐτὴ εἶχε τὸ "ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης". Ἦτο τοῦτο νέος ἐξάδελφός της, ἀξίωματικός τοῦ ἵππικου, ὅστις, ὡς αὐτὴ ἐφαντάζετο, εἶχε φονεῦθῃ χάριν αὐτῆς ἐν μονομαχίᾳ, ἀλλ' ὅστις, κατὰ θετικωτέρας πληροφορίας εἶχαν ἀποθάνει ἐκ τυπῆματος κατὰ τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς βλάβου τοῦ σφαιριστηρίου. Ἐν κρυφίῳ σურταρίῳ τοῦ γραφείου της διατῆρει ἀκόμη τὴν εἰκόνα τοῦ "ἀντικειμένου της", καὶ ἠρωθρία μὲχρι τῶν ὠτων ὡσάκις ἐπροφῆρετο ἐνωπίον της τὸ ὄνομα Καπίτων — οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ἀντι-

καίμενον της —, ἐν ᾧ ὁ Τελεγὶν συνοφρόετο, ὕψονεν τὸν δάκτυλόν του καὶ ἔλεγε με ὕψος σοβαρόν. "Μὴ ἐμπιστεύεσαι εἰς τὸν ἵππον ἐν τῇ ὁδῷ, οὐδὲ εἰς τὴν γυναῖκα ἐν τῷ οἴκῳ. Αὐτὸς ὁ Καπίτων ἦτο μικρὸς Ἔρως!" Τότε ἡ Μελανία Παύλοβνα ἀπήντα ὀργισμένη. "Ἀλέξιε, δὲν αἰσγύνεσαι! — Ἀλέξιε, κατὰ τὴν νεότητά σου καὶ σὺ θεθαῖως περιποιήθης πολλὰς Κυρίας, καὶ διὰ τοῦτο νομίζεις ὅτι..."

— Ἦσῶρας, Μελανία μου, ἀπήντα ὁ Τελεγὶν μειδιῶν· τὸ φῶρμά σου εἶναι λευκόν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἔτι λευκότερα!

Περὶ τῶν πεποιθήσεων τῆς Μελανίας Παύλοβνας δὲν ὄναι νὰ εἰπω τι, ὡς καὶ περὶ τῶν πεποιθήσεων τοῦ συζύγου της. Καὶ ὅμως ἡμέραν τινὰ παρόστιν μάρτυρος παραδόξου ἐκφράσεως αἰσθημάτων παρὰ τῆ θείᾳ μου. Μεταῖθ λόγων ἀνεφέρρα περὶ τοῦ γνωστοῦ Σσαχόσκακ, Αἰφνης ἡ Μελανία Παύλοβνα ὄργισσε — καὶ μοὶ εἶπε σοβαρόν.

— Ἀχ! διὰ τί ἀνεφέρρα τοῦτο; Καὶ μάλιστα ἐν νοκτί; Μὴ προφῆρξες πλέον τὸ ὄνομα τοῦτο! Ἐγὼ δὲ ἔμεινα ἐμβρόντητος μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσω ποῖαν σχέσιν ἠδύνατο νὰ ἔχη τὸ ὄνομα τοῦτο μετὰ πλάσματος τὸσον ἀθῆου, οἷον ἦτο ἡ θεία μου, ἧτις οὐ μόνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ ἀρπεπές τι, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ τὸ συλλογισθῆ... Ὁ φόβος οὗτος, ὁ ἀναφανόμενος μετὰ παρελευσιν ἡμισείας ὅλης ἐκατοστατηρίδος μ' ἐνέβαλεν εἰς ἀσέβεις ὅλως ἀλλοκότους καὶ οὐχὶ πολὺ εὐχάριτους.

Ἡ Τελεγὶν ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν. Ὁ θάνατός του ἐπῆλθεν ὑπὸ παραδόξου περιστασίας. Τὴν πρωῖαν ἠσθάνετο πολὺ καλὰ, ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἦδη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγερθῆ τοῦ καθίσματος του. Αἰφνης ἐκάλεσε τὴν σύζυγόν του.

— Καλῆ μου Μελανία, ἐλθε ἐνταῦθα.

— Τί εἶναι; Ἀλέξιε;

— Ἦλθεν ἡ ὄρα τοῦ θανάτου μου, περιστερὰ μου.

— Ὁ Θεὸς φυλάξῃ, Ἀλέξιε! Διὰ τί λέγεις τοῦτο;

— Διὰ τί; Πρῶτον καὶ κύριον, δὲν πρέπει τις νὰ ἀπατῆ πολλὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔπειτα, ἀπὸ τὴν πρωῖαν παρατηρῶ τοὺς πόδας μου — αὐτοὶ εἶναι ξένοι πόδες· παρατηρῶ τὰς χεῖράς μου — εἶναι χεῖρες ξέναι· παρατηρῶ τὸ στήθος μου — καὶ αὐτὸ δὲν μοὶ ἀνῆκει πλέον — Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τὸ σῶμά μου δὲν εἶναι πλέον ἰδικόν μου. Κάλισον τὸν ἱερέα· πρότερον ὅμως ὀδηγήσῃν με εἰς τὴν κλίνην μου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐγερθῶ πλέον.

Ὅσοι καὶ ἂν ἐφοβῆθῃ ἡ Μελανία Παύλοβνα, οὐχ ἦτον ὅμως κατέκλινε τὸν γέροντα καὶ ἐκάλεσε τὸν ἱερέα. Ὁ Τελεγὶν ἐτέλεσε τὰ χριστιανικά του καθήκοντα καὶ ἀπεχαίρεισε τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἡ Μελανία Παύλοβνα ἐκάθητο παρὰ τὴν κλίνην του.

— Ἀλέξιε, ἀνεφώνησεν αἰφνης, μὴ με τρομάξεις· μὴ κλείεις τοὺς ὀφθαλμούς σου. Ποῦ πονεῖς;

— Δὲν πονεῖ, ἀπήντησεν ὁ γέρον, ἀνάγων μετὰ κόπου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ προσβλέπων τὴν σύζυγόν του· ἀλλ' αἰσθάνομαι δυσκολίαν... εἰς τὴν ἀναπνοήν... Μελανία μου, προσέειπε μετὰ τινος στιγμῆς... ἡ ἐσχάτη μου ὄρα ἦλθε... ἐνθυμήσῃν ἐταν ἐστῆθημεν... τί ὀραῖον ζεῦγος εἴμεθα!

— Naί, θησαυρὸς μου, ναί, Ἀλέξιε μου!

Ἦλιν ἐραιώησεν ὁ γέρον.

— Μελανία μου, εἶπε μετὰ τινος στιγμῆς, δὲν εἶναι ἀλήθεια;... εἰς τὸν ἄλλον κόσμον θὰ συναντηθῶμεν πάλιν.

— Θὰ παρακαλέσω τὸν ἄγιον Θεόν.

Καὶ ἡ γραῖα ἔκλαιεν.

— Μὴ κλαίεις, γυναῖκα... ὁ Θεὸς θὰ μᾶς δώσῃ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὴν νεότητά πάλιν... καὶ θὰ ἤμεθα πάλιν ἠγαπημένον ζεῦγος.

— Naί, ναί, θὰ ἤμεθα πάλιν νέοι, Ἀλέξιε.

— Ὅλα δύναται ὁ Θεός, παρετήρησεν ὁ Τελεγὶν... Κάμνει θαύματα... ἴσως σοὶ δώσῃ καὶ ὀλίγον πνεῦμα... Μὴ πειράξῃσαι, ψυχὴ μου, ἀστείζομαι... Δός μοι τὴν χεῖρά σου, νὰ τὴν φιλήσω.

— Καὶ σὺ τὴν ἰδικὴν σου.

Καὶ οἱ δύο προσδύται ἠσπᾶσθησαν ἀμοιβαίως τὰς χεῖράς των.

Ἡ Τελεγὶν ἔκλεισε πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἡ Μελανία Παύλοβνα τὸν ἔβλεπε μετὰ ἀγάπης καὶ ἔκλαιεν. Οὕτως παρήλθον δύο ὄραι.

— Κοιμάται; ἐφθόρισεν αἰφνης φωνὴ τις.

Ἦτο ἡ χῆρα τοῦ νεωκόρου, ἡ γνωρίζουσα τὸσον καλὰ νὰ προσεύχεται. Μέχρι τοῦδε ἵστατο ὕψονεν τοῦ ὑπέρτερου Εἰρηνάρχου, ὅστις ἀκίνητος ὡς στήλη ἵστατο παρὰ τὴν θύραν καὶ ἐκράτει τὸ θλέμμα του προσηλωμένον ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος κυρίου του.

— Κοιμάται, ἀπήντησεν ἡ Μελανία Παύλοβνα.

Ἀλλ' αἰφνης ὁ Τελεγὶν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Καλῆ μου σύζυγε, ἐφθόρισεν, πιστὴ μου σύντροφε... γονυπατῆς ἦθελον νὰ σ' εὐχαριστήσω δι' ὅλην τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν... ἀλλὰ πῶς νὰ ἐγερθῶ;... Ἀφῆς τοῦλάχιστον νὰ σ' εὐλογῆσω.

Ἡ Μελανία Παύλοβνα ἐπληρώσασε καὶ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν της... Ἀλλ' ἡ ὀφθαλμοὺς αἰφνης κατέπεσαν ἐπὶ τῆς κλίνης. Ὁ Τελεγὶν εἶχεν ἀποθάνει.

Αἱ θυγατέρες του καὶ οἱ σύζυγοί των ἦλθον διὰ τὴν κηδείαν. Ἀμφότεραι ἦσαν ἄτεκνοι. Ἐν τῇ διαθήκῃ του δὲν ἐληγομένησαν αὐτάς, ἂν καὶ οὐδέποτε ἐμνήσθη αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν του ἀσθένειαν.

— Ἡ καρδία μου τοῖς εἶναι κεκλεισμένη, μοὶ εἶπεν ἡμέραν τινὰ.

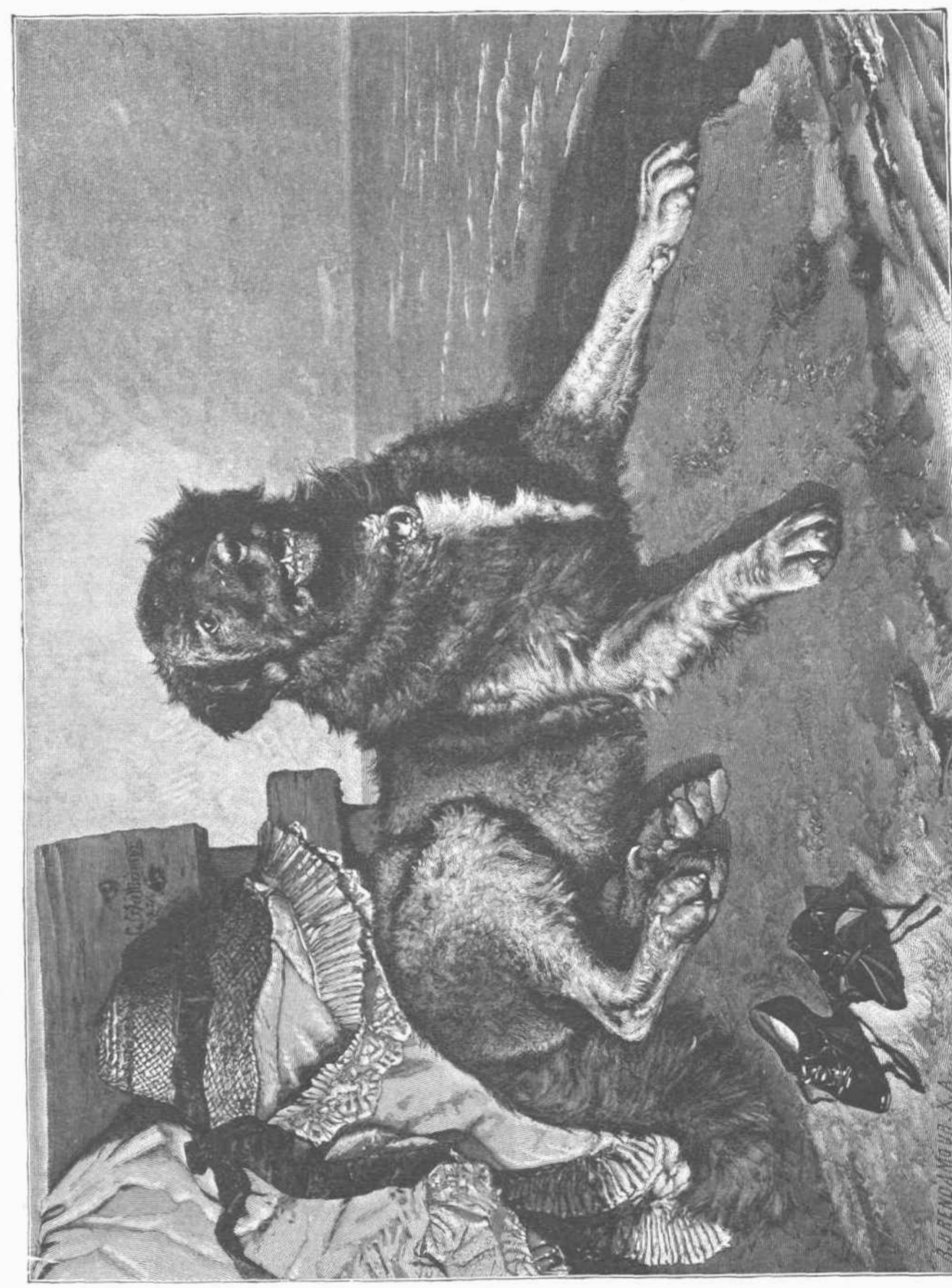
Γνωρίζων τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του ἠπόρησεν διὰ τὸν λόγον τούτον. Δύσκολον εἶναι νὰ γείνη τις κριτῆς μεταῖθ γονέων καὶ τέκνων. — Μέγα χάσμα ἄρχεται διὰ μικροῦ ῥήγματος, μοὶ εἶπεν ἄλλοτε ὁ γέρον, ὑπανιττόμενος τὴν διάστασιν ταύτην· πληγὴ δύο ποδῶν βάθος ἔχουσα δύναται νὰ ἐπουλωθῆ· ἀλλ' ἀφαιρέσων ὄνοχα — οὗτος δὲν φύεται πλέον.

Νομίζω ὅτι αἱ θυγατέρες ἐντρέποντο διὰ τοὺς γονεῖς των, ὅς εὕρισκον παραδόξους.

Ἐσσαρας ἐβδομάδας μετὰ τὸν σύζυγόν της ἀπέθανε καὶ ἡ Μελανία Παύλοβνα· ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ Τελεγὶν δὲν εἶχε πλέον στολισθῆ. Ὅτε δὲ ἐκόσμησαν αὐτὴν διὰ τὴν κηδείαν, τὴν ἐνέδυσαν τὸν κυανοῦν ἐπενδύτην καὶ τῆ ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ ὄμου καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ κόμητος Ὀρλώφ — ἐννοεῖται ἄνευ τῶν ἀδαμάντων.

Αἱ θυγατέρες της εἶχον ἀφαιρέσει αὐτοὺς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα νὰ διακοσμήσῃσαι δι' αὐτῶν μίαν εἰκόνα, πράγματι ὅμως ἔπως κοσμήσῃσαι ἐαυτάς. Οἱ δύο ἀγαθοὶ γέροντες μένουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου ὡς ζῶντα πρόσωπα, καὶ πάντοτε διατῆρησα μνήμην αὐτῶν προσφιλῆ.

Ἰ. Τουργένιεφ.*

Η ΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ. (Εἰκόνη τοῦ Γ. WERNEHMEYER.)

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετὰ εικόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῇ 1|13 καὶ 15|27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἐτησία προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκα 32 = ρόβλια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἕκαστον στίχον φοῖνικ. 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ καὶ **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ**· κ. Δημ. Καρασπύρος. **ΚΕΡΚΥΡΑ**· κ. Νικ. Ε. Μπάκας. **ΖΑΚΥΝΘΟΣ**· κ. Ν. Παπαδόπουλος. **ΒΩΛΟΣ**· κ. Νικ. Γεωργιάδης, ἱατρός. **ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ**· κ. Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης. **ΠΑΤΡΑΙ**· κ. Πανσάνης Χοϊδᾶς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ **ΑΙΓΥΠΤΟΣ**· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. **ΦΙΑΣ-ΠΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Γεώργιος Τσούντας, ἱατρός. **ΣΜΥΡΝΗ**· κ. Δεσπότης καὶ Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**· κ. Σ. Γράσος, βιβλιοπώλης. **ΚΑΒΑΛΑ**· κ. Α. Γ. Κούλης καὶ Σα. **ΜΥΤΙΛΗΝΗ**· κ. Ενεσῶν Γκορτζιῶτης. **ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ**· Αἰδὸς. Ἀναγίας Ἀλεξανδρίδης. **ΣΑΜΟΣ**· κ. Σταματιᾶδης, ἔφορος τῆς Σαμακῆς Βιβλιοθήκης. **ΒΗΡΥΤΟΣ**· κ. Χρ. Χριστοφόρου. **ΑΜΙΣΟΣ**· κ. Κ. Δαναῶς, ἱατρός. **ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**· κ. Ἀπ. Ἐνευδάκης. **ΡΟΔΟΥ**· κ. Μ. Μαλλιάρης.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ καὶ **ΛΕΜΗΣΣΟΣ** Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. **ΛΑΡΝΑΞ**· κ. Ἰωάννης Πιερίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστόδημος Α. Βοσκῶφ. **ΓΑΛΑΖΙΟΝ**· κ. Α. Ι. Σαργιάννης. **ΙΒΡΑΙΑ**· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκῶφ. **ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΙΟΥΡΕΑΝ**· κ. Τηλέμ. Παπάρογλου. **ΚΟΡΑΒΙΑ, ΠΙΚΕΤΟΝ, ΚΑΡΑΚΑΑ** καὶ **ΚΡΑΙΟΒΑΝ**· κ. Νικόλαος Καραβίας. **ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ**· κ. Νικ. Κουζιέλης. **ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ**· κ. Εὐθύμ. Πεταλάς. **ΤΟΥΡΝΟ-ΣΕΒΕΡΙΝΟΝ**· κ. Ι. Α. Σακελλαρίδης.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰάκωβος Μάνος, ἱατρός. **ΜΟΣΧΑ**· κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυμος. **ΟΔΗΣΣΟΣ**· κ. Σπυρ. Τυπάλδος Φορέστης. **ΤΑΪΦΑΝΙΟΝ**· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπουλος. **ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ**· κ. Στέφ. Λοβέρδος. **ΓΕΙΣΚ**· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. **ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ**· κ. Θεόδωρος Λυκαρδόπουλος. **ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ**· κ. Νικ. Γ. Τσιτζίλης. **ΙΣΜΑ-ΗΑΙΟΝ**· κ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι. **ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ**· κ. Α. Καρθούνης. **ΠΟΤΙΟΝ**· κ. Περικλῆς Ν. Κομηλιάδης. **ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Κ. Α. Παλαιολόγος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Περβάνογλου, **ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ**· κ. Γ. Θ. Σκρινῆς.

ΡΟΥΣΣΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Π. Περβάνογλου. **ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ**· κ. Ἰωάν. Κ. Σταυρίδης.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότασης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα εἰσέτι δὲν ἐσουτήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστasiai, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἴτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν διεύθυνσιν (**ELSTER-STRASSE No. 19**) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οικεῖα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἐσπεροῦ συνειρηθησῆς περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τε λῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. **ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.**

Die Collection Spemann

beabsichtigt, den Klagen über den sprichwörtlich hohen Preis der deutschen Bücher abzuhelfen. Die Anlage einer eigenen „Hand- und Hausbibliothek“ ist nun nicht mehr ein Vorrecht wohlhabender Leute, sondern Jedem möglich, denn der Netto-Preis des Bandes ist

gebunden eine Mark

= 1 Franc. 35. Grs. = 60 Kr. ö. W., franco per Post M. 1. 25.

Jeder Band ist einzeln käuflich.

Abonnenten erhalten noch besondere Vergünstigungen.

- Wisher erschienen:
- Band 1. Francois, Louise von, Rhodhorus Holunder. Zu Büßen des Monarchen. Erzählungen, mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 2. Zimmermann, Karl, Der Leberhof, mit Einleitung von Levin Schücking.
 - " 3. de Cervantes-Saavedra, Miguel, Moralische Novellen, übersetzt von H. v. Keller und Fr. Rotter, mit Einleitung von Otto von Reizner.
 - " 4. Bernand, J. Chr., Die Hallig oder die Schiffbrüchigen auf dem Eilande in der Nordsee, mit Einleitung von Heinrich Dühner.
 - " 5. Keller, August, Auf Waldwegen, mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 6. Gogol, Nikolai, Russische Novellen, mit Einleitung von Friedrich Bodenstedt.
 - " 7. Jungfrau, Sophie, Die Erbin wider Willen, mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 8. de Sage, H. N., Der hinterste Teufel, mit Einleitung von F. Bodenstedt.
 - " 9. Arnim, Ludwig, Achim v., Die Kronenwächter, mit Einleitung von Joh. Scherr.
 - " 10. 11. Bölling, Theophil, Keine um die Pariser Welt.
 - " 12. Somers Dnyfse, übersetzt von Joh. Peter. Voh, mit Einleitung von Jakob Mühlh.
 - " 13. Schücking, Levin, Etwas auf dem Gevißten, mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 14. Hörden, Björnstjerne, Der Brautmarich und andere Erzählungen, übersetzt und eingeleitet von Edmund Kobedanz.
 - " 15. Silberstein, August, Hochlandsgeschichten. Mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 16. 17. Cooper, Fenimore, Der Bravo, eine venetianische Geschichte, übersetzt von Helene Kobedan, mit Einleitung von Ludwig Proscholdt.
 - " 18. Watters, Thomas Leben, herausgegeben und eingeleitet von Heinrich Dühner.
 - " 19. Irving, Washington, Die Alhambra, mit Einleitung von Ludwig Proscholdt.
 - " 20. Schiller und Goethe, Briefwechsel, I. Band mit Einleitung von H. Forbergner.
 - " 21. Angenewer, Ludwig, Hebräin und Waldweg. Mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 22. Hauff, Wilhelm, Nichtenstein. Mit Einleitung von Julius Maiber.
 - " 23. Maucini, Grazia Pierantoni, Yhvia. Deutsch von Helene Kobedan. Mit Einleit. von Fanny Rewald.
 - " 24. Sturm, J., Das Wasser als Hausfreund in gesunden und kranken Tagen.
 - " 25. Engel, J. J., Herr Lorenz Stark. Mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 26. Schiller und Goethe, Briefwechsel, II. Band mit Einleitung von H. Forbergner.
 - " 27. Schmid, Maximilian, Die Weienbacher. Mit Einleitung von J. Kürschner.
 - " 28. Andersen, H. C., Der Improvisator. Neu übersetzt und eingeleitet von E. Kobedanz.
 - " 29. Poe, Edgar, Allan, Seltsame Geschichten. Uebersetzt und eingeleitet von H. Wärenberg.
 - " 30. Marcon, Pedro N. de, Manuel Venegas. Uebersetzt und eingeleitet von F. Eysenhardt.
 - " 31. Wüster, Oskar, Lehngerichte und Hegenprozesse in Teutichland.
 - " 32. 33. Rühmer, E. v. Eugen Kram. Uebersetzt von F. Rotter, eingeleitet von E. Proscholdt.
 - " 34. eaner, Elnas, Fritjofsage. Uebersetzt und eingeleitet von E. Kobedanz.
 - " 35. Müllhaufen, Valbun, Der Leuchtturm von Michigan.
 - " 36. Weber, Karl Julius, Demokritos oder hinterlassene Papiere eines lachenden Philosophen. Ausgewählt und eingeleitet von Paul Moris.
 - " 37. Ring, Max, Frauenbergen. Mit Einleitung von Joseph Kürschner.
 - " 38. Rieffen, Ludwig, Umwege zum Glück. Mit Einleitung von Hans Riegler.
 - " 39. H. v. d. Gibe, Lüneburger Geschichten. Mit Einleitung von Hermann Allmers.
 - " 40. Westelt, J. C., Deutschlands Lehrjahre. I. Band.
 - " 41. Schultes, G., Margela. Kultur-historische Novellen aus Mittel-Franken. Mit diesem Bande beginnt eine neue Serie, aus 20 Bänden bestehend, deren letzter im Abonnement gratis geliefert wird.
 - " 42. Gogol, Nikolai W., Atwäterische Leute. Uebersetzt von Julius Reizner.

Um die großen Meister aller Nationen möglichst schnell in der Collection Spemann vertreten zu sehen, werden die besten fremden Autoren als „Ausländische Klassiker“ aufgenommen, und es erscheinen neben der laufenden Serie:

- die Griechische und Römische Litteratur (beginnt mit Tacitus),
 - die Englische Litteratur (beginnt mit Milton, Das verlorene Paradies),
 - die Französische Litteratur (beginnt mit Moliere, Besenntnisse),
 - die Italienische und Spanische Litteratur (beginnt mit Petrarca, Gedichte),
- in musterhaften Uebersetzungen und mit sachgemäßen, das Ganze harmonisch verbindenden Einleitungen. — Es werden Abonnements auf

die ganze Folge ausländischer Klassiker
und auf die einzelnen Litteraturen apart

eröffnet und damit sowohl den Wünschen der Liebhaber aller, wie einzelner Litteraturen entsprochen.

Band 101. (Röm. Litt.) Cornelius Tacitus' Werke. I. Germania, Agricola. Die Redner. Mit einer Einleit. und nach der Uebersetzung von Wih. Bötticher.

" 161. (Engl. Litt.) John Milton, Das verlorene Paradies. Uebersetzt von Friedr. Wih. Baharui. Mit einer Einleitung von Ludwig Proscholdt.

" 201. (Franzö. Litt.) J. J. Rousseau's Werke I. Besenntnisse. Uebersetzt von J. G. Feustinger, eingeleitet von Professor Dr. Stephan Born.

" 251. (Italien. Litt.) Francesco Petrarca's Gedichte I. Sonette und Canzonen auf das Leben der Donna Laura. Nach der Uebersetzung von Carl Röhler, eingeleitet von Ludwig Geiger.

Sind in allen Buchhandlungen des In- und Auslandes zur Ansicht vorrätig und können dort im Abonnement oder einzeln bezogen werden.

Wie richtig der Gedanke war, dem deutsch lesenden Publikum gut übersehte schön ausgestattete, gebundene Ausgaben der ausländischen Klassiker zum Preise von nur 1 Mark per Band zu liefern, geht daraus hervor, daß von Tacitus' Werken Band 1 sofort

eine starke zweite Auflage

gedruckt werden mußte.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. **ELSTER-STR. 19.**

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ καὶ Λειψία. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΑΙΝΟΥ ἐν Λειψία.

Ὁ ἐν Ἀμστελοδάμῳ γνωστὸς οἶκος

N. ΒΛΑΧΟΣ ΚΑΙ ΣΑ.

δέχεται παραγγελίας δι' ἐδώδιμα, ποτά, σιγάρα καὶ δι' ἄλλα προϊόντα Ὁλλανδίας, Γερμανίας καὶ Βελγίου οἰασδήποτε ποιότητος καὶ ποσότητος. Ἀναδέχεται ἀποστολὰς Ἑλληνικῶν καπνῶν, οἴνων, σταφιδοκάρπου, καὶ ἐν γένει παντὸς Ἑλληνικοῦ προϊόντος, δίδων προκαταβολὰς ἀναλόγως τοῦ ἀποσταλέντος ἐμπορεύματος, παρέχων δὲ πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ὁλλανδίαν.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας δι' οἰανδήποτε ἐμπορικῆν ἐργασίαν δέον ν' ἀποτανηθῆ τις πρὸς τοὺς

Κυρίου Ν. Vlachos & Co. Amsterdam.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη εἰς βιβλίον τὸ "Ἄσμα τοῦ Χιαθάθα" τοῦ διασῆμου Ἀμερικανοῦ ποιητοῦ **LONGFELLOW** ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. Τὸ βιβλίον τοῦτο (ἐκ 15½ τυπογραφικῶν φύλλον) κεκοσμημένον διὰ τῆς εἰκόνων τοῦ ποιητοῦ καὶ ἄλλων εἰκόνων καὶ κομψῶς δεδεμένον μετὰ τὰ φύλλα ἐπίχρῶσα, πωλεῖται ἀντὶ φράγκων 6.50. — Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὸ παρακαλοῦνται ν' ἀποτανηθῶσιν εἴτε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐσπεροῦ (**LEIPZIG. ELSTER-STRASSE 19**) εἴτε πρὸς τὰ κατὰ τόπους βιβλιοπωλεῖα.

Selbstthätige Zimmerfontaine mit Blumentisch und Aquarium Neu! Originell!

Vorzüglichste Leistung Elegante Ausführung.

Die Triebwerke gebe ich auch zu schon vor-handenen Aquarium wie zu Springbrunnen für

Landhäuser Besitzern von Villen etc. allein ab Illustrierte Prospekte gratis und franko.

LOUIS HEINRICI-ZWICKAU'S.